

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 422/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., toho času vo výkone trestu odňatia slobody pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1, 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície vo Z. sp. zn. ČVS: ORP-477/OEK-ZV-2012 z 8. júna 2012, postupom a uznesením Okresnej prokuratúry Z. č. k. 3 Pv 347/12-7 z 15. októbra 2012 v spojení s postupom a rozhodnutím Krajskej prokuratúry v B. sp. zn. 1 KPt 541/12 a postupom a upovedomením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. IV Pz 230/12 z 5. decembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. decembra 2012 doručená sťažnosť M. B., toho času vo výkone trestu odňatia slobody

(ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1, 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície vo Z. (ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. ČVS: ORP-477/OEK-ZV-2012 z 8. júna 2012, postupom a uznesením Okresnej prokuratúry Z. (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 3 Pv 347/12-7 z 15. októbra 2012 v spojení s postupom a rozhodnutím Krajskej prokuratúry v B. (ďalej len „krajská prokuratúra“) sp. zn. 1 KPt 541/12 a postupom a upovedomením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) sp. zn. IV Pz 230/12 z 5. decembra 2012.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: «Uvedenú sťažnosť podávam pre konanie vyššie uvedených OČTK, ktorí svojim konaním a rozhodovaním vo veci porušili moje základné práva na spravodlivý proces.

- porušenie základného práva na zákonnosť konania

- porušenie základného práva na obhajobu.

Tieto základné práva boli porušené konaním OR PZ OKP ČVS: ORP-477/OEK-ZV-2012 a O.P. Z. sp. zn. 3 Pv 347/12-7 zo dňa 15. 10. 2012 a tiež GP SR sp. zn. IV Pz 230/12-5 zo dňa 5. 12. 2012 ako aj konaním, ktoré ich rozhodnutiam predchádzalo...

Dôvodom stížania môže byť len odôvodnené podozrenie zo spáchania tr. činu, pričom musí byť dodržaný postup ustanovený Tr. poriadkom. Táto zásada procesne dopĺňa hmotnoprávnu zásadu „Nullum crimen sine lege“, ktorá v tr. práve predstavuje zásadu zákonnosti. Pokiaľ ide o namietaný rukopisne opravovaný dátum vydania tohto uznesenia, kde porušenie vyhlášky MS-SR č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku v znení neskor. zákonov, GP-SR vo svojom upovedomení píše, že sa táto vyhláška na predmetnú zákonnú úpravu nevzťahuje. Toto ich tvrdenie je v hrubom rozpore s ustanovením tr. zákona a tr. poriadku, ktoré hovorí, že písomnosti podávané v tr. veci musia byť riadne označené preberacou pečiatkou s vyznačením dátumu a času podania, aby si obvinený mohol skontrolovať včasnosť podania dokumentu. Neoznačenie písomnosti, alebo zásah do opravy dátumu sa zakazuje z titulu zákonnosti.

Tiež sa GP-SR nevysporiadala vo svojom rozhodovaní, že začatie tr. stíhania a vznesenia obvinenia je vážny zásah do osobnej slobody a nesprávne a protiprávne vznesenie obvinenia, ktoré je z titulu nesprávnej právnej kvalifikácie, je zásadným porušením procesného úkonu a javí sa ako hrubá procesná chyba a nezákonným uznesením obvinenia nemôže byť zo zákona tr. stíhaný.

Vyjadrenie GP-SR vyznieva ako prejav arogancie moci pričom práve prokuratúra v prípravnom konaní je zo zákona v zmysle § 230 T. P. garantom dodržiavania zákonnosti a je počudovania hodné a priam výsmešné zdôvodnenie GP-SR a tiež záverečná veta ich vyjadrení, že skutočnosť že spoločnosť, ktorá predmetný úver riešila si odo mňa nevypýtala platnú pracovnú zmluvu a ostatné doklady potrebné pre uzatvorenie zmluvy o úvere nie je podstatná pri posudzovaní trestnoprávnej zodpovednosti za prečin úverového podvodu...

Tiež poukazujem na zásadné porušenie práva na obhajobu pre nezákonné vznesenie obvinenia a tiež nedodržanie procesného práva rovnosti strán a nedodržiavanie kontradiktórnosti konania.“

3. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby vydal tento nález:

«1. OR PZ Z., OP-Z. a GP-SR porušili moje práva ako sťažovateľa podľa čl. 50 ods. 2,3, čl. 17 ods. 1,2,5, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1,3, čl. 5 ods. 1,3,4 „Dohovoru“.

2. Rozhodnutie OR PZ OKP Z. ČVS:ORP-477/OEK-ZV-2012 zo dňa 8. 6. 2012 sa zrušuje.

3. Rozhodnutie OP-Z. sp. zn. 3 Pv 347/12-7 z 15. 10. 2012 a v návaznosti rozhodnutie K.P. – B. sp. zn. 1 KPt 541/12 sa zrušuje.

4. Rozhodnutie GP-SR B. sp. zn. IV Pz 230/12-5 z 5. 12. 2012 sa zrušuje.»

4. Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňala zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd vyzval sťažovateľa na doplnenie sťažnosti o splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a na doplnenie kópií právoplatných rozhodnutí, ktorými malo dôjsť k porušeniu ním označených práv a ktorých zrušenia sa sťažovateľ vo svojej sťažnosti domáha.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval doplnením podania, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 23. apríla 2013. Sťažovateľ v ňom uviedol:

„Zároveň týmto doplnením podania je Vaša výzva vo Vami stanovenom čase naplnená s tým, že právoplatné rozhodnutia ORPZ, OKP ČVS: ORP-477/OEK-ZV-2012 z 8. 6. 2012, rozhodnutie OP Z. sp. zn. 3Pv 347/12-7 z 15.10.2012 a rozhodnutie GP -SR sp. zn. IV Pz 230/12-5 z 5. 12. 2012 sú prílohou tohto listu.

Splnomocnenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom k tomuto doplneniu neprikladám, nakoľko som pre krátkosť času nestačil tento úkon dokončiť, tak som ho len písomne oslovil, aby prišiel za mnou do ÚVTOS a uvedený doklad Vám spoločne s ním zaslali. V opačnom prípade, Vás žiadam touto cestou o prípadné ustanovenie obhajcu ústavným súdom.“

5. Z príloh, ktoré sťažovateľ spolu s doplnením podania ústavnému súdu doručil, vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa bolo voči sťažovateľovi na základe uznesenia sp. zn. ČVS: ORP-477/OEK-ZV-2012 z 8. júna 2012 začaté trestné stíhanie a bolo mu vznesené obvinenie pre trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Sťažovateľ prevzal uvedené uznesenie vyšetrovateľa 15. júna 2012 a jeho obhajca JUDr. V. M. 27. júla 2012. Sťažovateľ predmetné uznesenie vyšetrovateľa napadol sťažnosťou podanou na poštovú prepravu 9. októbra 2012, v ktorej namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku.

Okresná prokuratúra po preskúmaní sťažnosti rozhodla tak, že sťažnosť sťažovateľa zamietla ako oneskorene podanú podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uznesením sp. zn. 3 Pv 347/12 z 15. októbra 2012. Sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresnej prokuratúry, ktorú podal 22. októbra 2012 na generálnej prokuratúre, bola posúdená ako návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku (zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní). Generálna prokuratúra po preskúmaní veci podľa § 365 ods. 1 Trestného poriadku listom sp. zn. IV Pz 230/12 z 5. decembra 2012 upovedomila sťažovateľa, že dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia (uznesenia okresnej prokuratúry z 15. októbra 2012) neboli zistené.

II.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť.

10. Podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktorému predchádzalo, bol porušený zákon. Porušením zákona sa rozumie podstatné pochybenie, ktoré mohlo ovplyvniť rozhodnutie vo veci.

11. Podľa § 365 ods. 1 Trestného poriadku ak generálny prokurátor po preskúmaní veci na základe návrhu oprávnenej osoby uvedenej v § 364 ods. 1 nezistí dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia alebo ak uplynula lehota uvedená v § 364 ods. 1 alebo 3, upovedomí o tom osobu, ktorá návrh podala.

12. Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 50 ods. 2 ústavy každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

15. Podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom...

Podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami odseku 1 písm. c) tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenia sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba ustanoví na pojednávanie.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie.

16. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, má tieto minimálne práva: a) byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia proti nemu; b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby; c) obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú; d) vylúčať alebo dať vylúčať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe; e) mať bezplatnú pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku používanému pred súdom alebo týmto jazykom nehovorí.

17. Podstatou sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie jeho uvedených práv postupom a uznesením vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: ORP-477/OEK-ZV-2012 z 8. júna 2012 o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, postupom a uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 3 Pv 347/12 z 15. októbra 2012 o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa a postupom a upovedomením generálnej prokuratúry sp. zn. IV Pz 230/12 z 5. decembra 2012, ktorým bol sťažovateľ upovedomený, že dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia okresnej prokuratúry neboli zistené. Sťažovateľ namieta, že obvinenie mu bolo vznesené nesprávne a protiprávne, že k porušeniu zákonnosti došlo opravou chyby v dátume vydania uznesenia okresnej prokuratúry a všetky tieto pochybenia a svojvoľné rozhodnutia nenapravila svojím postupom a rozhodnutím ani generálna prokuratúra. Sťažovateľ v petite sťažnosti žiada aj zrušenie rozhodnutia krajskej prokuratúry, ktoré však bližšie nešpecifikoval. Zároveň sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukázal na zásadné porušenie práva na obhajobu pre nezákonné vznesenie obvinenia a tiež nedodržanie procesného práva rovnosti strán a nedodržanie kontradiktórnosti konania.

**A. K namietanému porušeniu práv uznesením vyšetrovateľa sp. zn.
ČVS: ORP 477/OEK-ZV-2012 z 8. júna 2012 a postupom a uznesením okresnej
prokuratúry sp. zn. 3 Pv 347/12 z 15. októbra 2012**

18. Ústavný súd vo svojom rozhodovaní vychádza z ústavného princípu subsidiarity svojej právomoci vo vzťahu ku všeobecným súdom vyplývajúceho z čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

19. Sťažovateľ podal proti uzneseniu vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: ORP-477/OEK-ZV-2012 z 8. júna 2012 sťažnosť, t. j. riadny opravný prostriedok, ktorý mu Trestný poriadok poskytuje a na ktorého použitie bol sťažovateľ oprávnený. Túto sťažnosť sťažovateľ podal na poštovnú prepravu 9. októbra 2012. Jeho sťažnosťou sa zaoberala okresná prokuratúra, ktorá sťažnosť preskúmala a zistila, že bola podaná oprávnenou osobou a na príslušnom orgáne, avšak nebola podaná v zákonom ustanovenej lehote upravenej v § 187 ods. 1 Trestného poriadku, t. j. do troch dní od oznámenia uznesenia, a preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zamietla.

Proti uzneseniu okresnej prokuratúry podal sťažovateľ sťažnosť na generálnej prokuratúre. Jeho sťažnosť bola posúdená ako postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku. Podaním sťažovateľa sa generálna prokuratúra zaoberala a po preskúmaní veci podľa § 365 ods. 1 Trestného poriadku listom sp. zn. IV Pz 230/2012 z 5. decembra 2012 sťažovateľa upovedomila, že dôvody na zrušenie napadnutého uznesenia okresnej prokuratúry neboli zistené.

Pokiaľ ide o namietané uznesenie vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: ORP-477/OEK-ZV-2012 z 8. júna 2012 a postup a uznesenie okresnej prokuratúry sp. zn. 3 Pv 347/12 z 15. októbra 2012, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ mal k dispozícii účinný prostriedok nápravy, ktorý aj využil, a z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

B. K namietanému porušeniu práv postupom a upovedomením generálnej prokuratúry sp. zn. IV Pz 230/12 z 5. decembra 2012

20. Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 399/2010, IV. ÚS 51/2011).

21. Sťažovateľ v odôvodnení svojej sťažnosti neuvádza žiadne argumenty podporujúce jeho tvrdenia o porušení označených základných práv a slobôd postupom a rozhodnutím generálnej prokuratúry, ktoré by boli opreté o právne relevantné súvislosti. Sťažnosť v rozpore s § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde neobsahuje v podstate žiadne ústavnoprávne odôvodnenie zásahu do sťažovateľom označených práv. Medzi sťažovateľom tvrdným nezákonným postupom a rozhodnutím okresnej prokuratúry, ktoré spočívalo v tom, že bol na vyhotovení uznesenia opravený dátum jeho vydania, a postupom generálnej prokuratúry, ktorá sa podľa sťažovateľa svojvoľne, neodborne a laxne vysporiadala s jeho sťažnosťou na jednej strane, a základnými právami, ktorých porušenie sťažovateľ v sťažnosti namieta, nie je možné identifikovať žiadnu príčinnú súvislosť.

22. V tejto súvislosti ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že trestné konanie od svojho začiatku až po jeho koniec je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenie

práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05).

23. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej postup a upovedomenie generálnej prokuratúry sp. zn. IV Pz 230/12 z 5. decembra 2012 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

C. K namietanému porušeniu práv postupom a neidentifikovaným rozhodnutím krajskej prokuratúry sp. zn. 1 Kpt 541/12

24. Ústavný súd vyzval sťažovateľa na doplnenie sťažnosti podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa k sťažnosti pripojí kópia právoplatného rozhodnutia alebo dôkaz o inom zásahu. Napriek výzve ústavného súdu sťažovateľ svoju sťažnosť nedoplnil o namietané rozhodnutie krajskej prokuratúry sp. zn. 1 Kpt 541/12, ktorú vo svojej sťažnosti ani nijako bližšie neidentifikoval a v súvislosti s ňou porušenie svojich práv ani nijako neodôvodnil. Vzhľadom na uvedené ústavný súd v časti namietajúcej neidentifikované rozhodnutie krajskej prokuratúry sp. zn. 1 Kpt 541/12 sťažnosť odmietol z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

D. K žiadosti sťažovateľa o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom

25. Ústavný súd zároveň vyzval sťažovateľa, aby svoju sťažnosť doplnil o splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ v odpovedi na túto výzvu vo svojom podaní z 23. apríla 2013 okrem iného požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom.

26. Ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou ustanovuje fyzickej osobe uchádzajúcej sa o ústavnú ochranu svojich základných práv v konaní pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiadala, ak to odôvodňujú jej pomery (ak vzhľadom na svoje majetkové pomery nedisponuje dostatočnými zdrojmi na úhradu trov právneho zastúpenia) a ak nejde o zrejme bezúspešné

uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov splnený nie je, ústavný súd žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhoví.

27. Vzhľadom na uvedené sa ústavný súd zaoberal sťažnosťou sťažovateľa aj z pohľadu jej dôvodnosti, aj keď absencia splnomocnenia pre advokáta zakladá dôvod odmietnutia sťažnosti z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedených záverov ústavného súdu vo vzťahu k sťažovateľom namietaným postupom a rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní sa ústavný súd žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nezaoberal.

28. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako celok a o ďalších nárokoch sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2013